

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.broj Pn-1988/2021-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Vesni Horvat kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Lucije Bajić, OIB 05379598903, Maksimirska Cesta 8, Zagreb, koju zastupa Davor Galetović, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Gornjogradska gimnazija, OIB 89594809853, Trg Katarine Zrinske 5, Zagreb, koju zastupa Tomislav Valičević, odvjetnik iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave dana 23. ožujka 2026. godine u nazočnosti zz punomoćnika tužitelja Lorene Karavanić, odvjetnice iz Zagreba i punomoćnika tuženika Tomislava Valičevića, odvjetnika iz Zagreba, dana 17. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku Gornjogradske gimnazije, Zagreb, Trg Katarine Zrinske 5, OIB: 89594809853 da na ime naknade imovinske štete isplati tužiteljici Luciji Pervan, 5. Poljanice 8, Zagreb, OIB: 05379598903 iznos od 13.579,53 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose kako slijedi:

na iznos od 3.366,51 EUR od 03.10.2016,

na iznos od 3.366,51 EUR od 04.07.2017,

na iznos od 3.366,51 EUR od 03.09.2018,

na iznos od 3.479,99 EUR od 05.09.2019.

pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Gornjogradske gimnazije Zagreb, Trg Katarine Zrinske 5, OIB: 89594809853 da tužiteljici Luciji Pervan, 5. Poljanice 8, Zagreb, OIB: 05379598903 naknadi trošak parničnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 3.875,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 30.12.2020. navodi da je tužiteljica učenica s poteškoćama u razvoju te da je s obzirom na utvrđene dijagnoze istoj Rješenjem Gradskog ureda

za obrazovanje, kulturu i šport od 1.4.2008. određen primjeren oblik školovanja (redoviti program uz individualizirani pristup i redovnu pomoć defektologa – logopeda). Navodi da je svoje osnovnoškolsko obrazovanje završila u Osnovnoj školi Augusta Harambašića u Zagrebu s odličnim uspjehom s tim da je redoviti školski program bio prilagođen njezinim kognitivnim sposobnostima. Poteškoće tužiteljice se očituju u otežanom razumijevanju zadataka, brzom umaranju, otežanoj pažnji i koncentraciji, neadekvatno razvijenoj stručnoj sintezi i analizi, ispodprosječnim rezultatima za svoju dob na testiranjima te potrebi za jasnijim, ponavljajućim uputama i više vremena za rješavanja uobičajenih zadataka nego što je potrebno ostalim učenicima. Po završetku osnovnoškolskog obrazovanja, tužiteljica je, s obzirom na svoju situaciju te sukladno naputku Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 21.05.2015., KLASA: 602-03/15-06/00143, Urbroj: 533-25-15-0001 prošla postupak evaluacije od strane Odsjeka za profesionalno usmjeravanje i obrazovanje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, koji je na temelju medicinske dokumentacije i utvrđenih rezultata dobivenih ispitivanjima te utvrđenih psiholoških, pedagoških i medicinskih indikacija o sposobnostima i motivaciji kandidata, donio preporuke za daljnji nastavak obrazovanja. Preporučeni program obrazovanja od strane HZZ-a je bio: 1. Opća gimnazija, 2. Odjevni tehničar, 3. Ekonomist, 4. Tekstilno-kemijski tehničar pa je sukladno navedenom tužiteljica podnijela prijavu kandidata s teškoćama u razvoju (na osnovi stručnog mišljenja službe za profesionalno usmjeravanje HZZ-a) dana 09.06.2015. za upis u a) Gornjogradsku gimnaziju, b) 3. gimnaziju, c) 11. gimnaziju d) 13. gimnaziju, e) 10. gimnaziju, f) 1. ekonomsku srednju školu putem Nacionalnog informacijskog sustava prijava i upisa u srednje škole te je s obzirom na svu gore spomenutu dokumentaciju i dijagnozu upisana u Gornjogradsku gimnaziju. Majka i zastupnica tužiteljice po otpočetoj nastavi u Gornjogradskoj gimnaziji je izvijestila kako razrednu nastavnicu, profesoricu Tatjanu Stojanović, tako i ravnatelja, profesora Nenada Polondaka o poteškoćama u razvoju svoje kćeri te potrebi osiguravanja prilagođenog programa za praćenje nastave, iako je tuženik, s obzirom na činjenicu da direktan upis imaju samo učenici koji imaju specifičnosti u funkcioniranju, morao imati saznanja o okolnostima upisa tužiteljice i potrebi osiguravanja prilagođenog programa. Sukladno Pravilniku o osnovnoškolskom i srednjoškolskom odgoju i obrazovanju učenika s teškoćama u razvoju te Orijentacijskoj listi vrsta teškoća koja se nalazi u Prilogu 1 Pravilnika, tužiteljica potpada pod kategoriju učenika s teškoćama u razvoju kojima je nužno osigurati pravilnu i pravovaljanu programsku i profesionalnu potporu te pedagoško-didaktičku prilagodbu kroz primjenu programa odgoja i obrazovanja koji se ostvaruje u redovitom razrednom odjelu. Navedeni pravilnik u čl. 4. st. 7. propisuje navedeno kao obavezu Škole, i to u najkraćem mogućem roku, kao i kontinuiranu kontrolu i praćenje rezultata učenika. Navodi da tuženik u okviru svoje nadležnosti za provođenjem obrazovnog programa od samog početka školovanja tužiteljice nije pružio nikakvu programsku potporu kroz nastavni plan i kurikulum koji bi omogućio njezino odgojno obrazovno napredovanje poštujući specifičnosti utvrđenih teškoća, već je tužiteljica pratila redoviti program namijenjen učenicima bez poteškoća. Naime, sukladno čl. 3 Pravilnika tuženik je bio dužan osigurati nastavu na način da se redoviti program provodi uz individualizirane postupke i/ili prilagodbu sadržaja i to u redovitom razrednom odjelu. Tuženik je propustio osigurati gore navedeno, i osigurati tužiteljici minimalne uvjete propisane Pravilnikom te su se kod tužiteljice zbog opsega gradiva i dinamike same nastave pojavile poteškoće i nemogućnosti savladavanja programa, radi čega je istoj na kraju školske godine 2015/2016 zaključena negativna ocjena iz povijesti te je bila primorana pristupiti popravnom ispitu. Valja napomenuti da je tužiteljica sa

savladavanjem gradiva povijesti, kao i ostali učenici, imala problema s profesorom povijesti, gospodinom Josipom Tičićem na što se tužiteljica putem svoje majke više puta žalila. Dana 29.08.2016. tužiteljica je ispitana na popravnom ispitu, a ispitno povjerenstvo činili su razrednica Tatjana Stojanović i ispitivači Josip Tičić i Ksenija Jurišić, oboje nastavnici povijesti. Na popravnom ispitu prema mišljenju ispitne komisije, tužiteljica nije zadovoljila, a zbog niza nepravilnosti, kako samog ispita i rezultata istog, tako i pristupu učenici tijekom cijele školske godine, majka tužiteljice Željka Pervan, prijavila je navedene nepravilnosti Ministarstvu znanosti i obrazovanja i Agenciji za odgoj i obrazovanje te je u više od 20 navrata pokušavala apelirati da se propust ispravi, telefonskim putem i osobnim dolascima, no s obzirom da je tuženik i dalje sustavno kršio tužiteljčina prava na prilagođeno obrazovanje, tužiteljčina majka se obratila svim nadležnim tijelima. Temeljem prijave, Agencija za odgoj i obrazovanje izvršila je inspekcijski nadzor te su stručni timovi u četiri navrata i utvrdili nepravilnosti u radu tuženika. Prvi provedeni stručno-pedagoški nadzor obavljen je 07.09.2016. od strane prof. Vladimire Brezak, nadležne više savjetnice Agencije za odgoj i obrazovanje, a u čijem nalazu KLASA: 602-03/16-02/0209, Urbroj:561-03/1-16-2 su navedene službene zabilješke o nizu utvrđenih nepravilnosti u radu tuženika, pa je tako utvrđeno da:

- je tužiteljica prilikom upisa u Školu imala Rješenje o primjerenom obliku školovanja i mišljenje stručnog tima za profesionalno usmjeravanje radi stjecanja pogodnosti pri upisu učenika s teškoćama u razvoju
- nedostaje službeno zatražena dokumentacija od OŠ koju je učenica pohađala;
- ne postoje primjedbe o praćenju nastave
- u Razrednoj knjizi u dijelu o potrebnim prilagodbama u radu s učenicima s teškoćama u razvoju ne postoje čak ni naznake na koji način bi se izvodila prilagodba temeljena na sposobnostima učenice;
- za Luciju Pervan (tužiteljicu) nije izraden plan redovitog programa uz individualizirane postupke;
- utvrđeno je da tijekom školske godine tužiteljici nisu omogućeni različiti oblici potpore prema njenim potrebama i to s obzirom na vrijeme rada, metode rada, provjeravanje vještina, znanja i sposobnosti učenika,
- na popravnom ispitu održanom 29. kolovoza 2016. učenici se nije dalo dovoljno vremena za promišljanje odgovora
- ispitno povjerenstvo nije vodilo tužiteljicu potpitanjima i smjernicama;
- nisu se postavljala konkretna pitanja koja su primjerene tužiteljici koja se školuje po redovitom programu uz individualizirane postupke;
- provedeno je samo usmeno testiranje,
- tužiteljici je postavljeno 11 općenitih pitanja na koja s obzirom na svoju specifičnost u funkcioniranju u tako kratkom vremenu nije mogla odgovoriti
- tuženik je morao znati da direktan upis imaju samo učenici koji imaju specifičnosti u funkcioniranju, ali tuženik nije znao da za tužiteljicu moraju biti izrađene metodološke upute za pomoć pri savladavanju gradiva,
- ravnatelj škole je kao rukovoditelj škole trebao uputiti zahtjev za odgoj i obrazovanje za dolaskom Mobilnog tima Agencije Poliklinike SUVAG, čiji bi stručnjaci nastavničkom vijeću Škole pomogli u izradi prilagodbi za tužiteljicu s govorno jezičnim teškoćama;
- profesor povijesti navodi da ga nitko nije uputio kako i na koji način treba raditi i izraditi program:

Sukladno gore opisanom činjeničnom stanju nakon provedenog nadzora, Agencija je donijela zaključak da od upisa tužiteljice u školu, tuženik nije poduzimao mjere i

aktivnosti kojima bi omogućila primjereno obrazovanje učenicima s teškoćama u razvoju i optimalan oblik obrazovanja, da je dužan osigurati individualiziran pristup radu, sadržajnu prilagodbu i odgojno-obrazovno uključivanje učenice u sustav. Sukladno gore pak navedenom zaključku Agencija je odredila mjere kojih se tuženik morao pridržavati uz obavezu izvještavanja nadležne više savjetnice o provedenom kao i što je predložen nadzor nad radom ravnatelja, obzirom na nesporne propuste u radu i izravnu povredu Pravilnika po čl. 5. st. 2. i 3. te ocijenila da se prilikom provedbe popravnog ispita iz predmeta Povijest učenicu nije vrednovalo adekvatno i u skladu s njenim očekivanim znanjima i sposobnostima, pa je stoga Agencija za odgoj i obrazovanje na temelju stručno-pedagoškog nadzora ocijenila da ocjenu's popravnog ispita treba poništiti, a sve sukladno čl. 21. st. 1. Zakona o prosvjednoj inspekciji (NN br. 61/11 i 16/12). Drugi provedeni stručno-pedagoški nadzor obavljen je 08.09.2016. od strane dipl. ped. Miljenke Galić, nadležne više savjetnice Agencije za odgoj i obrazovanje, a u čijem nalazu KLASA: 602-03/16-02/0109, Urbroj: 561-04/3-16-3 je izneseno mišljenje nakon uvida u dokumentaciju i razgovora s djelatnicima tuženika. Ustanovljeno je više propusta u radu tuženika, kao i da su dokumentacija i evidencija rada zastarjele i neažurirane, a popravni ispit održan nakon roka koji predviđa Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 152/14). Po obavljenom razgovoru s ravnateljem Nenadom Polondakom, isti navodi kako je bilo više pisanih pritužbi na rad profesora povijesti, Josipa Tičića, opravdavajući potom izostanak sankcija neuočavanjem nedostataka prilikom prisustvovanja nastavi, a da bi nakon toga izjavio kako evidentno postoji strah kod djece, vidi se nesigurnost i učenici nisu opušteni, referirajući se na profesora povijesti. Prilikom nadzora je također utvrđeno da održani dopunski rad nije održan u dovoljnom trajanju i da tijekom provedbe istog nije jasno naglašen i evidentiran sadržaj rada kao i način praćenja napredovanja učenika te da učenicima nije omogućen očekivani individualizirani pristup i nije uvažena na vrijeme dostavljena liječnička dokumentacija tužiteljice koja potvrđuje višegodišnji kontinuirani liječnički i terapijski tretman djece s posebnim potrebama, kao i Rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Ocjena drugog stručno-pedagoškog nadzora istovjetan je onoj prvog nadzora, prema kojoj tuženik mora poduzeti mjere kako bi omogućio primjereno obrazovanje djeci s teškoćama u razvoju te kako je način i pristup ispitivanja na popravnom ispitu bio neprimjeren zdravstvenom stanju tužiteljice pa je sukladno takvom zaključku potrebno poništiti ocjenu i omogućiti ponovno polaganje ispita. Treći provedeni stručno-pedagoški nadzor obavljen je 14.09.2016. od strane prof. Timura Križaka, nadležnog višeg savjetnika Agencije za odgoj i obrazovanje, a koji je obavljen, kako to i stoji u samom nalazu, samo na temelju uvida u pedagošku dokumentaciju. Nalaz je šturo sastavljen sa navođenjem činjeničnog stanja kao što je sastav ispitnog povjerenstva, a bez davanja argumentirane, stručne procjene stvarnog stanja, no također je utvrđeno da je pedagoška dokumentacija puna manjkavosti i nepravovaljano vodena te da nadzor ne može biti izvršen samo na temelju iste. Četvrti stručno-pedagoški nadzor obavljen je 26. rujna 2016. godine od strane prosvjetne inspekcije koja je donijela rješenje (KLASA: UP/J-600-04/16-03/00196; URBROJ: 533-23-16-0002) kojim se naređuje Gornjogradskoj gimnaziji da poništi ocjenu iz popravnog ispita iz predmeta Povijesti. Na novom popravnom ispitu 20.09.2016. koje je organizirala Gornjogradska gimnazija ispitno povjerenstvo Gornjogradske gimnazije (ravnatelj Nenad Polondak, pedagogica Maja Vulić, razrednica Tatjana Stojanović i predmetna profesorica iz povijesti Ksenija Jurišić), a ispitivač je profesor Josip Tičić (za koje je traženo izuzeće od ispitivanja, i isto obećano), a koji je također u to vrijeme bio na bolovanju ponovno

je zaključilo negativnu ocjenu. Uz neprilagođen program, a što proizlazi iz provedenog nadzora, tužiteljica je bila izložena i sustavnom maltretiranju od strane profesora povijesti, Josipa Tičića, koji je u više navrata ocjenjivao njene radove ocjenom nedovoljan, pritom ne dajući nikakvu primjerenu opasku ni objašnjenje, a sve to ne uvažavajući stanje tužiteljice i dijagnozu koja joj ne dopušta da zadatke rješava istom brzinom kao i učenik koji pohađa nastavu prema redovnom programu. Sve gore navedeno je moralo biti poznato i profesoru Josipu Tičiću i ravnatelju škole, Nenadu Polondaku, koji je propustio osigurati individualizirani program nastave, a time i pridržavanje propisa obveznih za odgojno-obrazovnu ustanovu. Zbog sve naprijed navedenog, i nemogućnosti da zadovolji profesorove zahtjeve i dobije pozitivnu ocjenu, po programu koji nije predviđen i prikladan njenom stanju, tužiteljica je završila školsku godinu s nedovoljnim uspjehom te je stoga bila primorana ponavljati školsku godinu. Naime, nakon posljednjeg ispitnog roka kad je objavljena negativna ocjena, rokovi za upise su već prošli, a majku tužiteljice nitko nije izvijestio o daljnjem postupanju obzirom na činjenicu da se njezino dijete nije nalazilo niti na jednom popisu učenika za sljedeću školsku godinu, kao i što joj je izvan svih rokova uručena ne potpisana anti datirana svjedodžba nakon isteka svih rokova, pa je jedina mogućnost koja je preostala majci tužiteljice ta da tužiteljicu upiše u privatnu srednju školu Katarine Zrinski u Zagrebu, uz velike izdatke plaćanja iste, a kako bi ispunila obvezu o obveznom redovitom srednjoškolskom obrazovanju te zaustavila daljnje zaostajanje tužiteljice u razvoju i učenju. Takav nužni postupak prouzročio joj je znatne materijalne troškove, koje nije bila u mogućnosti plaćati obzirom na to da je samohrana majka s niskim mjesečnim primanjima. Osima materijalne štete, svi prethodni događaji utjecali su na ionako osjetljivo psiho-fizičko stanje tužiteljice, obzirom da su na nju djelovali traumatično, izazivajući strah i tjeskobu, pad samopouzdanja zbog nemogućnosti da izvrši traženo i otežanu motivaciju da to u budućnosti čini. Također je bila primorana mijenjati sredinu te se preselila u drugu školu, što niti jednom djetetu nije lako, a posebice onome sa teškoćama u razvoju za koje je neophodan kontinuitet, sigurno i poznato okruženje kako bi uspjelo ostvariti drugima najobičnije zadatke. U novoj školi, gdje ima primjereno vodstvo i pomoć, tužiteljica je postigla vrlo dobre rezultate, iz čega je razvidno da se trudi i napreduje uz pravilan program. Tužiteljica je nakon završenog srednjoškolskog obrazovanja upisala i ekonomski fakultet u Zagrebu, a gdje joj je Rješenjem istog od 16.11.2020., temeljem preporuke za prilagodbu nastavnog procesa i polaganja ispita Ureda za studente s invaliditetom Sveučilišta u Zagrebu odobreno praćenje nastave i polaganja ispita prema posebnom programu. Iz svega do sada navedenog proizlazi da tužiteljica nije imala problema s praćenjem nastave i polaganjem ispita u institucijama u kojima postoji program za osobe s posebnim potrebama te se isto provodi, a što je tuženik sukladno zakonski propisima morao omogućiti tužiteljici, no kako je to već navedeno te proizlazi iz dokaza, tuženik nikada nije provodio niti omogućio. Sukladno gornjim navodima, tužiteljčina majka je svake školske godine, počevši s danom 30.08.2016. slala pritužbe na rad tuženika svim nadležnim institucijama u Republici Hrvatskoj, kao i Uredu predsjednice Republike Hrvatske te Hrvatskom Saboru uz zahtjev da se njenoj kćeri omogući školovanje u državnoj školi uz provedbu programa za djecu s posebnim potrebama, s obzirom da to tuženik nije istoj omogućio. Gore navedene institucije su provizorno postupale po pritužbama tužiteljčine majke, kao i što su ignorirali zahtjeve, a koji je između ostalih bio i upis u državnu školu. Na takav postavljeni zahtjev nadležnoj instituciji, tužiteljčina majka je zaprimila dopis Ministarstva znanosti i obrazovanja od 02.05.2018. kojim istu upućuju na koji način tužiteljica može ostvariti svoje pravo na besplatno i obvezno

srednjoškolsko obrazovanje, dakle 2 godine nakon što je utvrđeno da tuženik ne ispunjava zakonske uvjete, niti se pridržava zakona u pogledu provođenja programa za djecu s posebnim potrebama. S obzirom da niti tuženik, niti nadležne institucije nisu na vrijeme reagirale na traženja tužiteljice i omogućavanje na zakonu osnovanih uvjeta za školovanje tužiteljice, a kako je to već navedeno, ista je morala upisati privatnu gimnaziju sklapanjem Ugovora o srednjoškolskom obrazovanju za svaku školsku godinu i plaćanjem školarina u sveukupnom iznosu od 102.315,00 kn te se utoliko očituje nastala šteta koju je tužiteljica imala. Sukladno svim gornjim navodima tužiteljica predlaže naslovnom sudu da nakon provedenog postupka i izvedenih dokaza donese sljedeću presudu.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti. Navodi da ne postoji uzročno-posljedična veza između bilo kakve radnje ili propusta tuženika i navodne štete za koju tužiteljica traži obeštećenje u ovoj pravnoj stvari. Kao osnovni razlog za promjenom škole navodi negativnu ocjenu iz predmeta povijest. Međutim iz dokumentacije koju je sama dostavila uz tužbu nedvojbeno proizlazi kako je tužiteljici nakon što je podnijela zahtjeve prosvjetnoj inspekciji bilo omogućeno da na popravnom ispitu dobije pozitivnu ocjenu što tužiteljica nije uspjela. Iz nalaza o provedenom stručno-pedagoškom nadzoru Agencije za odgoj i obrazovanje od 14. rujna 2016. godine, KLASA: 602-03/16-02/0107, URBROJ: 561-08/4-16-2, pokrenutog na zahtjev majke tužiteljice, razvidno je kako je popravni ispit održan 29. kolovoza 2016. godine u povjerenstvu sastavljenom od tužiteljicine razrednice Tatjane Stojanović te ispitivača Josipa Tičića i Ksenije Jurišić, oboje nastavnika povijesti, pri čemu je tužiteljica na tri pitanja ocijenjena ocjenom dovoljan, a na šest pitanja nije odgovorila za ocjenu dovoljan, pa je povjerenstvo zaključilo da tužiteljica nije položila ispit na koji je upućena. Nadalje je iz daljnjeg nalaza o provedenom stručno-pedagoškom nadzoru Agencije za odgoj i obrazovanje od 26. rujna 2016. godine, KLASA: 602-03/16-02/0107, URBROJ: 561-08/4-16-3, pokrenutom na temelju zahtjeva tužiteljicine majke, razvidno:

- da je ponovljeni popravni ispit održan 20. rujna 2016. godine u povjerenstvu sastavljenom Josipa Tičića i Ksenije Jurišić, oboje nastavnika povijesti, te tužiteljicine razrednice Tatjane Stojanović,
- da je tužiteljica ispitivana uz pomoć slika i povijesnih karata, a uz to je individualizacija provedena i produžavanjem ispita na sat vremena,
- da je tužiteljici postavljeno devet pitanja: Asirci, Nova egipatska država, Židovi, Klisten, Grčko-perzijski ratovi, Uspon Makedonije, Ustrojstvo Rimske republike, Građanski rat u Rimu i Car August, pri čemu je povjerenstvo tužiteljici razjašnjavalo postavljena pitanja, potpitanjima je nastojalo utvrditi znanje tužiteljice i nastojalo pomoći tužiteljici da se sjeti odgovora,
- tužiteljica je samo na pitanje o Asircima ocijenjena ocjenom dovoljan te je u skladu s dobivenim odgovorima povjerenstvo donijelo ocjenu: nedovoljan,
- da su za vrijeme ispita ravnatelj škole i viši savjetnici Agencije koji su prisustvovali ispitu morali privremeno izaći iz prostorije u kojoj se održavao ispit da umire oca tužiteljice, čija je vika ometala odvijanje ispita; zbog omalovažavajućeg i prijetećeg ponašanja oca tužiteljice prema ravnatelju i savjetnicima pozvana je i policija. Očeva vika ispred prostorije u kojoj je održavan ispit vidno je uznemiravala ispitivan učenicu.
- nakon provedenog nadzora nisu predložene mjere od strane Agencije za odgoj i obrazovanje.

Slijedom navedenog, tuženik je postupao prema uputama prosvjetne inspekcije te je tužiteljici omogućeno da uz nazočnost predstavnika Agencije za odgoj i obrazovanje

te uz individualizirani pristup i produženo trajanje ispitivanja, položi ispit iz predmeta Povijest, ali tužiteljica u tome nažalost nije uspjela. Tužiteljica u tužbi posve neosnovano navodi kako je nakon njenog pada razreda, „jedina mogućnost koja je preostala majci tužiteljice da tužiteljicu upiše u privatnu srednju školu Katarine Zrinski u Zagrebu“. Navedena tvrdnja je neosnovana. Prije svega, tužiteljica je mogla nastaviti svoje školovanje u Gornjogradskoj gimnaziji, ovdje tuženiku. Nesporna je činjenica da je tužiteljica savladala većinu nastavnih predmeta, iz kojih je dobila pozitivne ocjene. Također je nesporna činjenica da je tužiteljici omogućeno da opetovano polaže popravni ispit iz predmeta Povijest dana 20. rujna 2016. godine, ali od svih devet postavljenih pitanja samo je na jedno odgovorila za ocjenu dovoljan. U takvoj situaciji, tužiteljica je mogla ponovno upisati prvi razred te isti završiti sljedeće školske godine u istoj školi. Ako tužiteljica nije htjela nastaviti školovanje u Gornjogradskoj gimnaziji, ovdje tuženiku, mogla se upisati u neku drugu državnu gimnaziju, koju bi pohađala o državnom trošku. Dakle, nije jedina mogućnost bila upis u privatnu gimnaziju. Osim toga, iz dokumentacije koja je dostavljena uz tužbu, točnije iz logopedskih nalaza, razvidno je sljedeće:

- u logopedskom nalazu Poliklinike za rehabilitaciju slušanja i govora SUVAG od 4. listopada 2016. godine, navodi se kako je kod tužiteljice, među ostalim: „vokabular oskudniji za dob i prema rezultatima Pabody slikovnom testu rječnika“ te da tužiteljica "postiže izuzetno nizak rezultat“, „na testu razumijevanja gramatike postiže lošiji rezultat u odnosu na dob“, „teže se snalazi u prostorno vremenskim odnosima. Tijekom interpretacije pročitano teksta uočavaju se zamjene brojeva u godinama (1857-1597)“, pa je tužiteljici dijagnosticiran poremećaj razumijevanja te specifične teškoće učenja,

- u istom nalazu se navodi kako se kod tužiteljice „uočavaju teškoće koje su posljedica ranijih jezičnih teškoća“.

Slijedom navedenog, proizlazi kako je tužiteljica imala poteškoća koje su nastale izvan i neovisno o njenom školovanju kod tuženika, ali je i dalje mogla nastaviti svoje školovanje kod tuženika te je tužiteljica u ponovnom pohađanju prvog razreda imala priliku savladati gradivo i s pozitivnim ocjenama položiti sve nastavne predmete. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra kako je iz same tužbe i priloga dostavljenih uz tužbu očita neosnovanost tužbenih zahtjeva, pa stoga predlaže Naslovnom sudu odbiti tužbene zahtjeve u cijelosti, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. U tijeku dokaznog postupka izvršen je uvid u dokumentaciju priloženu uz tužbu, podneske stranaka, proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Nenada Polondak, Željke Pervan, Josipa Tičić, Tatjane Stojanović, Maje Vulić, Ksenije Jurišić te Vladimire Brezak.

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, a sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku, dalje ZPP ovaj sud smatra da tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Među strankama nije sporno da je tužiteljici kao učenici s poteškoćama u razvoju Rješenjem Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport određen primjereni oblik školovanja (redoviti program uz individualizirani pristup i redovnu pomoć defektologa – logopeda) te da se upisala kod tuženika imajući u vidu preporučeni program obrazovanja od strane HZZ-a. Navedeno proizlazi iz dostavljene dokumentacije u koju je izvršen uvid. Nije sporno niti to da je tuženik

imao saznanja o naprijed navedenom kao ni to da je tužiteljica radi negativne ocjene pristupila prvom i drugom popravnom ispitu koji su završili negativnom ocjenom. Nesporno je da je nakon obavljenog stručno pedagoškog nadzora Agencija za odgoj i obrazovanje ocijenila da ocjenu s poplavnog ispita treba poništiti te da na novom popravnom ispitu ponovno zaključena negativna ocjena što je značilo ponavljanje školske godine. Nesporno je i to da tužiteljica nije nastavila školovanje kod tuženika već je upisala privatnu srednju školu te snosila troškove školovanja u privatnoj gimnaziji koje potražuje u ovom sudskom postupku. Navedene činjenice proizlaze i iz izvršenog uvida u dokumentaciju priloženu uz tužbu.

6. Sporna je među strankama uzročno-posljedična veza između propusta tuženika i štete koju tužiteljica potražuje u ovom postupku te s tim u svezi odgovornost tuženika odnosno osnov i visina tužbenog zahtjeva.

7. Svjedok Nenad Polondak koji je u vremenskom razdoblju od 2013. do 2018. godine bio ravnatelj Gornjogradske gimnazije u Zagrebu u svojem je iskazu naveo da se sjeća učenice Lucije Pervan te da mu je poznato da se radilo o djetetu s posebnim potrebama te da je ista upisana putem automatskog upisa. Naveo je da je škola sukladno važećem pravilniku poduzela sve potrebno točnije napravljen je program za sve predmete uključujući i spornu povijest, održano je razredno vijeće kroz koje se provodi prilagodba kao i konzultacija sa majkom učenice. Razredno vijeće uključuje ravnatelja, pojedine profesore, pedagoga i psihologa škole. Naveo je da majka djeteta prilikom dolaska u školu nije stavljala nikakve primjedbe niti prigovore vezano uz provođenje individualnog programa u odnosu na njezinu kćer, već se problem pojavio tek kada je učenica upućena na popravni ispit iz povijesti. Pojasnio je činjenice vezane uz popravne rokove (prvi i drugi) kada se formira ispitno povjerenstvo. Naveo je i to da se nakon žalbi na negativnu ocjenu iz drugog ispitnog roka žalila majka tužiteljice nakon čega je došla inspekcija te je poništena negativna ocjena. Kada je poništena ocjena ispitne komisije formira se nova ispitna komisija u kojoj nisu profesori predmetne škole koji su samo prisutni, već "glavnu riječ" u tom povjerenstvu vode osobe iz Agencije za odgoj i obrazovanje. Vezano uz tužiteljicu to ispitno povjerenstvo je zaključilo uz suglasnost dviju osoba iz agencije da tužiteljica nije zadovoljila predmet povijest što je značilo ponavljanje razreda. Navedeno ne znači da je tužiteljica izgubila status učenice škole, već se automatski upisuje ponovljeno u razred koji je pala. Tužiteljica se u konačnici ispisala iz škole. Naveo je i to da se individualni pristup ne radi po svim predmetima, već samo za predmet gdje djetetu "ide lošije". Nakon obavljenog nadzora i uočenih nepravilnosti što je pojedinačno pitanje za takve učenike produženo je vrijeme odgovaranja, da se nakon upisa kontaktira roditelja, obavlja razgovor sa roditeljem te uvid u medicinsku dokumentaciju djeteta. Isto tako je naveo da općenito ako se uočilo da učeniku ne ide usmeno izražavanje tada se pretežira pisano i obrnuto.

8. Svjedok Željka Pervan, majka tužiteljice, u svojem je iskazu navela da je tužiteljica upisana kod tuženika kao dijete sa posebnim potrebama temeljem automatskog upisa točnije rješenja Ministarstva. Navela je da je prvi dan škole kontaktirala ravnatelja, ukazala na poteškoće i zdravstvene probleme djeteta te kod sebe imala medicinsku dokumentaciju koju ravnatelj nije uzeo niti je želio razgovarati s njom. Njezin je dojam da "taj čovjek nema pojma o problemu o kojem razgovaraju". Ukazala je na kontakte sa svakim od profesora te da je došla do saznanja da kćer uopće nema individualni program u školi, vjerojatno su neki profesori radili

individualizirani pristup. Navela je kontakte s razrednicom, logopedima i psiholozima SUVAG-a i Agencije za obrazovanje kao i Ministarstva obrazovanja. Ukazala je da je dijete navodilo da ništa ne stigne, a poseban problem bio je profesor povijesti te je odlazila na razgovor s istim koji joj nije dao nikakve upute kako da radi s djetetom. tužiteljica je imala negativnu ocjenu time da je 25 učenika u razredu imalo negativnu ocjenu. Navela je i to da nije provedena dodatna nastava kao ni poseban individualni pristup što je rezultiralo negativnom ocjenom na prvom i drugom ispitnom roku. Nakon ponovne negativne ocjene odlazi u Ministarstvo i šalje nadzor u školu. Kako je školska godina počela 1. rujna, a nije imala definiran status kćeri, kćer je bila istraumatizirana i pod stresom te nije krenula na nastavu. Kada je poništena negativna ocjena nastavno vijeće gimnazije odlučilo je kćeri dati još jednu priliku što je završilo negativnom ocjenom. Navela je da joj je Vladimira Brezak iz Ministarstva obrazovanja rekla da je najbolje da dijete makne iz te škole. Dijete je upisala u privatnu školu iz razloga što tuženik nije ništa učinio kako bi prilagodio program njezinoj kćeri time da kćer zbog navedene situacije više nije htjela niti čuti za gimnaziju kao niti nastaviti drugu školu te je bila psihološki slomljena. Uspjeh tužiteljice iz povijesti u privatnoj školi bio je vrlo dobar i u toj školi imala je prilagođen program, a ona je o svemu informirana.

9. Svjedok Tatjana Stojanović u svojem je iskazu navela da je radila u Gornjogradskoj gimnaziji kao profesorica matematike i fizike time da je iz Gornjogradske gimnazije na drugi posao otišla 2021. godine. Poznato joj je ime tužiteljice Lucije Pervan budući je ista bila učenica Gornjogradske gimnazije i ona joj je bila razrednica. Poznata joj je činjenica da je učenica upisana u Gornjogradsku gimnaziju temeljem dokumentacije koju je imala od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a vezano uz profesionalnu orijentaciju i preporuku škole u koju se dijete može upisati. Poznata joj je činjenica da je navedena učenica imala individualni pristup u pohađanju nastave. Navela je da postoji prilagođeni program u osnovnoj školi što znači da se program prilagođava po svojem obimu, redukcija određenih programa, cjelina i slično dok individualizirani program zapravo znači da učenik pohađa redovni program nastave. Na upit suca što bi konkretno značio individualizirani pristup navela je da bi primjerice to značilo da ako je za neki test predviđen jedan školski sat da se djetetu koje je u individualnom pristupu omogućiti duže pisanje testa što je objektivno neizvedivo imajući u vidu dužinu trajanja školskog sata. Primjerice isto tako individualni pristup znači bi da ukoliko je djetetu teže odgovaranje usmeno da mu se omogućiti više pisanog odgovaranja i svladavanja programa ili obrnuto. Navela je da se sa učenicima upoznala preko dostavljene joj dokumentacije koja prati svako dijete vezano uz njegov upis. Na upit suca vezano uz kontakt moj osobno sa majkom djeteta odnosno roditeljima djeteta navela je da se sjeća da je majka došla na sastanak, da je dolazila i na informativne razgovore međutim ja se ne sjećam nekakvih drugih detalja vezano uz naše kontakte. Nije mogla tvrditi i ne sjeća se da li joj je majka ili roditelji djeteta osobno na početku školske godine rekli vezano za poteškoće njihovog djeteta. Poznato joj je kasnije da su roditelji kontaktirali sa pedagoškom službom škole. Sigurna je da je kontakta i komunikacije bilo. Sjeća se da su ocjene učenice Lucije Pervan bile slabašne i to posebno iz predmeta fizike, matematike, biologije, kemije. Sjeća se i to da je na razrednom vijeću učenica imala 5 ili 6 negativnih ocjena upravo iz ovih predmeta. Treće razredno vijeće znači negdje školska godina pred kraj odnosno treći mjesec. Poznato joj je da je Luciji Pervan profesor povijesti bio profesor Josip Tičić te da je navedeni predmet također ulazio u grupu ovih predmeta koje je ranije spomenula.

Sjeća se da je pedagoška služba škole dosta radila sa učenicom Lucijom Pervan i sjeća se da se dosta radila i povijest. Navela je da su njoj kao razrednici poznata događanja vezano za predmet odnosno ispit iz povijesti tužiteljice. Poznato joj je tako da je učenica imala negativnu ocjenu, da je nakon te negativne ocjene bio drugi ispitni rok na kojem je bila prisutna ona, profesor povijesti Tičić i sustručnjak, profesorica iz povijesti i učenica je i na tom ispitu dobila negativnu ocjenu. Poznata joj je činjenica da je osoba iz Agencije dolazila u školu vezano uz pritužbu roditelja i negativnu ocjenu učenice te je s tom osobnom i ona osobno razgovarala. Poznata joj je činjenica kao što je rekla dolazaka osobe iz Agencije za odgoj i obrazovanje kao i činjenica utvrđenih određenih nepravilnosti što je i posljedično dovelo da se učenici omogući treći izlazak na ispit iz povijesti. Na tom trećem ispitu bio je kao razrednik, profesor Tičić kao predmetni profesor povijesti, profesorica iz povijesti iz Gornjogradske gimnazije, viši savjetnik za povijest i osoba iz Agencije za odgoj i obrazovanje, ravnatelj škole i pedagoginja te je i na tom ispitu učenica Pervan dobila negativnu ocjenu. Posebice je naglasila da je na tom ispitu učinjena posebna prilagodba učenici kod polaganja ispita što znači da se učenica tijekom ispita mogla služiti i odgovarajućim materijalima za ispit. Primjerice sjeća se da je pred sobom imala povijesnu kartu. Ne zna točno kada je nakon ovog trećeg ponovljenog ispita izdana svjedodžba međutim sjeća se da je pozvana u tajništvo gimnazije vezano uz izdvajane svjedodžbe i to je bilo nakon ovog trećeg ispita. U tajništvu je sjedila osoba time da se nije radilo o onoj osobi iz Agencije koja je bila nazočna trećoj ispitnoj komisiji i sjeća se da je rečeno da nešto nije bilo u redu sa svjedodžbom. Škola je sukladno pravilnicima i zakonu nakon drugog ispitnog roka učenici izdala svjedodžbu. O činjenici bolovanja profesora Josipa Tičića i razdoblja njegova bolovanja nije se mogla očitovati. Zbog ove negativne ocjene tužiteljica pala razred što znači da je ponovno upisala prvi razred time da tada više nije bila njezina razrednica. Nakon drugog ispitnog roka i izdane svjedodžbe više nije bila u kontaktu sa roditeljima Lucije Pervan. Na upit punomoćnika tužitelja da li joj je poznato da li je na nivou škole izrađen konkretni program prilagodbe u odnosu na ovdje tužiteljicu navela je vezano za njezin predmet da nije ništa posebno predavala u smislu posebnog programa time da ne zna da li je škola imala posebno nešto na nivou škole razrađeno u odnosu na ovu tužiteljicu. Poznato joj je da je pedagoška služba škole pratila tužiteljicu kao i to da su vezano za treću ispitnu komisiju postojala određena razmimoilaženja nazočnih članova komisije time da je savjetnik za povijest koji je također iz Agencije za obrazovanje rekao da učenica odnosno njezino znanje nije za prolaz dok je druga osoba iz Agencije, ali isključivo ne vezano uz znanje, već zbog pedagoškog pristupa bila sklona pozitivnoj ocjeni. Njeno je mišljenje da su pitanja na tom ispitu tužiteljici bila postavljana jednostavno time da je profesor povijesti čak i postavljao dopunska pitanja. Navela je da je profesorica iz povijesti koja je bila u komisiji također pokušavala sa potpitanjima u odnosu na učenicu. Mišljenja je da je učenica mogla ponoviti razred u istoj školi i nastaviti školovanje u istoj školi. U školi je saznala da se učenica ispisala iz škole. Navela je da nitko od članova komisije na trećoj ispitnoj komisiji nije ispitivačima tužiteljice stavljao primjedbe na način postavljanja pitanja tužiteljici. U sporno vrijeme ravnatelj Gornjogradske gimnazije bio je Nenad Polondak. Isti je kao ravnatelj bio upoznat sa činjenicama vezano uz učenicu a navodim da je isti bio i nazočan na trećoj ispitnoj komisiji.

10. Svjedok Josip Tičić naveo je da je zaposlen kod tuženika i to u kontinuitetu od misli 1997. i sada i to na poslovima nastavnika povijesti. Ime tužiteljice Lucije Pervan poznato mu je iz razloga što je istoj učenici predavao povijest i to je bilo školske

godine 2015./2016. Naveo je da je učenica radila po individualiziranom programu time da je odluku o upisu donio Gradski ured za obrazovanje. Naveo je da u odnosu na navedenu učenicu nije bio niti je predviđen prilagođeni program, a to iz razloga što prilagođeni program zakonom nije predviđen za srednju školu, osim jedne izdvojene škole koja je upravo tome i osnovana. Upitan od strane suda naveo je da njega prije nego je počela nastava spomenute školske godine nitko nije upozorio na činjenicu da je Lucija Pervan učenica sa poteškoćama u razvoju. Vezano uz Pravilnik i njegovu primjenu rekao je da se o individualiziranom pristupu prema pojedinom učeniku govori samo načelno. Od strane pedagoginje obaviješten je da postoji učenica koja treba imati individualizirani program radi disleksije, disgrafije, diskalkulije. Od strane Agencije za odgoj i obrazovanje nije bilo nikakvih konkretnih uputa vezano uz taj individualizirani pristup. Majka djeteta došla je kod njega na razgovor osobno tek na kraju nastavne godine. Napomenuo je da u slučaju individualiziranog pristupa kriterij ocjenjivanja je isti za sve učenike. Individualizirani pristup je u smislu metodologije postupanja u odnosu na pojedinog učenika, vezano uz ovo posljednje ja sam tako "posjeo" tužiteljicu kao učenicu što bliže sebi. Naveo je da je dijete i u osobnom kontaktu s djetetom upućivao na to da primjerice okrene određenu fotografiju i slično. Primijetio je da učenica ne razumije apstraktne pojmove. Temeljem rezultata koje je dobio od tužiteljice tijekom godine zaključak je bio da je ona otprilike postotno 3% cjelogodišnjeg rada i gradiva dala kao znanje. Tužiteljici je omogućio upravo uočivši ovo što je ranije rekao točnije da se pismeno izražava ili točnije decidirano ju pitao što joj je lakše. Učenici je zaključena negativna ocjena te je uslijedio popravni ispit na prvom roku. Na tom ispitu bio je prisutan još jedan profesor povijesti iz Gornjogradske gimnazije, on kao ispitivač i razrednica Stojanović Tatjana što je po zakonu. Na tom ispitnom roku dijete nije pokazalo znanje za pozitivnu ocjenu i to niti blizu. Učenici je postavljao i potpitanja međutim što je više postavljao potpitanja to bi se učenica više "gubila". Cijela ispitna komisija je bila suglasna da tužiteljica nije zadovoljila za pozitivnu ocjenu. Poznato mu je da je bio stručno pedagoški nadzor i utvrđeno je da je ispit i sve obavljeno slijedom zakona. Naveo je da taj stručno pedagoški nadzor provodi jedna osoba, radi se o osobi koja nije iz škole, već iz Agencije za odgoj i obrazovanje. Naveo je da je do ovog drugog ispitnog roka došlo, a to je njegova tvrdnja isključivo uobičajenim nezakonitim postupanjem Agencije za odgoj i obrazovanje odnosno ravnateljice Agencije. Taj nalaz agencije vezano uz nezakonitosti nikada nije pravomoćan, a on je na isti nalaz istaknuo žalbu u propisanom roku dakle negdje u listopadu 2016. godine. Na drugoj ispitnoj komisiji bio je nazočan on, Ana Šimunaci sustručnjakinja, profesorica povijesti, razrednica Lucije Pervan Tatjana Stojanović, nadzornica za defektologe gospođa Brezak i nadzornik za povijest Križak oboje iz Agencije za odgoj i obrazovanje, ravnatelj gimnazije Nenad Polondak i pedagoginja Maja Vulić. Naveo je da je on bio ispitivač međutim materijal je učenici prezentirala i defektolog gospođa Brezak, a radilo se o tome da je uvećana fotografija iz udžbenika povijesti, a na fotografiji je bilo vidljivo i pisalo što je. Sjeća se da se u ispitivanje aktivno uključio i nadzornik Križak kada je bilo pitanje za sjever te učenici prezentirao kartu da vidi gdje je sjever. Na kraju se utvrdilo da učenica nije razaznavala strane svijeta već je mislila da je sjever mjesto. Naveo je da je više nego vidljivo bilo da je znanje učenice negativno te je ocjena bila negativna. Naveo je da su se članovi komisije složili uz napomenu da je postojalo dvoje nadzornika iz Agencije uključujući ravnatelja i pedagoginju koji nisu članovi komisije. Gospođa Brezak u odnosu na njega vršila je pritisak da joj se da ocjena dovoljan, dva time da je za učenicu prema pokazanom znanju na ispitu ocjena bila nedovoljan. Naveo je da nije radio za vrijeme bolovanja, već je bio na bolovanju, ali

je došao raditi, na bolovanju je bio par dana. Kada je ispitivao Luciju nije bio na bolovanju. Naveo je i to da sam ja u jednom trenutku rekao učenici Pervan "reci zlatu što znaš pa nam ispričaj to". Ovime se trudio pomoći učenici. Napomenuo je i to da se Gornjogradska gimnazija Lucijom Pervan bavila više nego sa bilo kojim učenikom, kao i to da je mlada pedagoginja koja je bila na stažu posebno radila sa Lucijom i to upravo povijest individualno. Toj pedagoginji on je bio nekada tijekom školovanja profesor. Upitan od strane punomoćnika tužitelja da li je u odnosu na Luciju Pervan da je "papirno sastavljen individualizirani program" naveo je da je to osobno napravio onako kako je to znao, a imajući u vidu da zakon to pitanje nije riješio kako i na koji način to treba napraviti. Ne sjeća se da li su nakon zaključenja negativne ocjene postojali kakvi sati dopunske nastave time da misli da u to vrijeme nisu postojali takvi sati po zakonu. Majka tužiteljice je nakon zaključenja negativne ocjene prvo urlikala, a nakon toga se pismeno obraćala predsjednici RH, predsjedniku sabora, predsjedniku odnosno predsjednici saborskog odbora za obrazovanje, ministru itd. Ima saznanje da ga se učenici "boje". Upitan od strane punomoćnika tuženika da li se sjeća koliko je učenici postavljano pitanja na trećem ispitu, a koji se održao 20. rujna 2016. naveo je da se ne sjeća točno, ali negdje oko 10 pitanja. Ona je odgovorila nešto na dva pitanja, a to su pitanja koja su joj postavljana kroz cijelu godinu točnije tad je već bilo godinu dana da joj ja postavljam ta ista pitanja. Na druga ništa. Dodatna pitanja učenici su postavljana na inzistiranje gospođe Brezak, a inače nije pravilo da se tako dodatno postavljaju pitanja. Napomenuo je i to da je otac učenice među ostalim prijetio i njemu uključujući i ravnatelja kojeg je davio. Glas istoga čuo se iz hodnika tijekom polaganja ispita tužiteljice. Mišljenja je zaključno da je ovaj postupak generiralo postupanje Agencije za odgoj i obrazovanje koje pogoduje nasilnim roditeljima kao i Ministarstvo znanosti i obrazovanja. Njegovo je osobno mišljenje da je učenica Lucija Pervan na određen način žrtva svojih roditelja i sustava obrazovanja budući su roditelji rješavali svoje, a ne njezine probleme budući se nisu htjeli suočiti sa činjenicom poteškoća koje ima Lucija. Učenik u ovakvoj situaciji kao što je tužiteljica točnije kada radi negativne ocjene padne razred ima mogućnost ponavljati razred u istoj školi.

11. Svjedok Maja Vulić, profesorica pedagogije zaposlena u Gornjogradske gimnaziji u svojem je iskazu navela da je školske godine 2015./2016. bila zaposlena kao i sada u Gornjogradske gimnaziji i to na istim poslovima točnije kao pedagog. Poznata joj je činjenica da je ovdje tužiteljica Lucija Pervan bila učenica Gornjogradske gimnazije spomenute školske godine 2015./2016. i to 1.c razred. Sjeća se da se radilo o učenici koja je bila sa poteškoćama u razvoju točnije upisana je kao takva učenica u školu, a sjeća se i to da nije bila jedina učenica te školske godine sa poteškoćama u razvoju kao i to da sam ja negdje krajem kolovoza mjeseca 2015. dakle prije početka školske godine organizirala razgovor sa majkom te učenice kao i s ostalim roditeljima takvih učenika. Majka učenice odazvala se pozivu i to je bio njihov prvi susret i razgovor. Svrha tog razgovora bila je da u razgovoru s roditeljem sazna koje poteškoće dijete ima, kako su te poteškoće rješavane kroz dosadašnje obrazovanje te da se to prenese nastavnicima škole u kojoj će dijete sada polaziti nastavu točnije prvi razred. Navela je da je sazvano razredno vijeće koje je upoznato sa problemom konkretne učenice, da su dobivene upute vezano uz postupanje, time da je program sadržajno ostao isti međutim on je individualiziran u postupcima u odnosu na ostalu djecu. Tako je postupljeno u odnosu na učenicu Luciju Pervan. Navela je da je program i u slučaju djece sa poteškoćama u razvoju je isti kao za ostale učenike međutim on se u metodologiji prilagođava tom pojedinom učeniku. Sa

majkom djeteta ostvarila je više kontakata tijekom školske godine i s istom je imala jedan dobar kvalitetan odnos. U vrijeme školske godine 2015./2016. nije postojala nikakva obveza niti se pisao pisani individualizirani program za razliku od vremena koje je sada gdje postoji individualizirani odgojno obrazovni plan ili tzv. obrazac ioop. Učenica Pervan imala je problem u povezivanja i razumijevanju gradiva time da taj problem nije bio vezan samo uz predmet povijest nego i uz druge predmete, primjerice matematika, fizika, kemija, radilo se o predmetima gdje je učenici bilo izuzeto teško budući su zahtijevali jedno apstraktno razmišljanje i razumijevanje. Nastavnik povijesti ovdje tužiteljice Lucije Pervan bio je profesor Josip Tičić. Navela je da je od strane nje kao pedagoga profesoru Tičiću skrenuta pozornost na poteškoće koje ima učenica Pervan. Uputila je i majku Lucije Pervan na individualni razgovor sa profesorom Tičićem to posebice iz razloga što joj je bila poznata činjenica da ima loše ocjene, a isto tako i uvažavajući činjenicu da Lucija Pervan nije bila jedino dijete koje je imalo negativnu ocjenu iz povijesti u razredu, već je bilo i druge djece. Navela je da se majka tužiteljice do kraja nastavne godine nije žalila na rad profesora Tičića, već je problem nastao kada je učenica dobila negativnu ocjenu. Navela je da je postojala obveza da je profesor iz kojeg učenik ima negativnu ocjenu dužan odraditi određeni broj nastavnih sati u kojima nadoknađuje gradivo za koje učenik nije pozitivno ocijenjen. Koliko joj je poznato to je profesor Tičić napravio. Nakon prvog popravnog roka nastavničko vijeće potvrđuje negativnu ocjenu te ravnatelj imenuje povjerenstvo za jesenski popravni rok. U tom povjerenstvu je profesor koji predaje taj predmet, konkretno povijest, sustručnjak iz tog predmeta iz iste škole i razrednik. Navedena procedura je ispoštovana. U tom slučaju ponovno je u slučaju učenice Pervan bila negativna ocjena i ona je kao takva komisijski zaključena. Navela je da postoji uz to zapisnik pitanja i ocjene za svako pojedino pitanje iz kojeg proizlazi da nije zadovoljila. Nakon toga majka je inicirala inspektijski nadzor ili točnije prosvjetnu inspekciju pri Ministarstvu odgoja i obrazovanja te su poslani savjetnici za nadzor iz agencije za odgoj i obrazovanje te je tako bilo više savjetnika te je od strane njih utvrđeno da je bilo nepravilnosti i predloženo je prosvjetnoj inspekciji da se napravi novi ispit. Na novom ispitnom roku koji je bio u rujnu mjesecu 2016. pored ispitne komisije iz škole sudjelovalo i vanjski predstavnici Agencije za odgoj i obrazovanje, a bio je prisutan i ravnatelj škole kao i ona. Pitanja na tom ispitu postavljao je profesor Tičić koji je bio nastavnik povijesti tužiteljice, a potpitanja može postavljati i sustručnjakinja iz škole koja je na određen način pomagala učenici svojim potpitanjima. Sjeća se da je kolega Tičić koristio slikovne materijale na tom ispitu, povijesne karte, a sve kako bi olakšao odgovaranje učenici i to na način da bude ispunjen princip zornosti. Rezultat je vezano uz ocjenu bio negativan u odnosu na učenicu. U slučaju tužiteljice vezano za njezinu negativnu ocjenu nije bilo nikakvih dilema niti podijeljenih niti izdvojenih mišljenja. Navela je da nitko od savjetnika koji su bili predstavnici Agencije za odgoj i obrazovanje nije imao nekakvo drugačije mišljenje vezano uz eventualni prolazak tužiteljice na ispitu. Tužiteljica je nakon ove negativne ocjene koja je značila ponavljanje razreda imala mogućnost nastaviti obrazovanje u Gornjogradskoj gimnaziji. Navela je i to da dijete u 4 godine može dva puta ponavljati razred. Odlazak Lucije iz Gornjogradske gimnazije bio je rezultat volje njezinih roditelja, mislim prvenstveno majke. Poznato joj je da je majka tužiteljice tražila izuzeće profesora Tičića, a vezano uz to ravnatelj škole temeljem rješenja inspekcije sastavio je povjerenstvo. Nije joj poznato da li je osobu koja je sastavljala popis osoba koje će biti u povjerenstvu netko uputio na zahtjev majke za izuzeće profesora Tičića. Nije joj poznato koliko je sati dodatne nastave realizirano u odnosu na učenicu Pervan. Majka djeteta je nakon negativne

ocjene u rujnu mjesecu prekinula svaki kontakt sa školom. Navela je da osobno zna slučajeve da je dijete palo razred i da je nakon toga nastavilo školovanje u istoj školi u statusu ponavljača i uredno završilo razred i obrazovanje, a to je kako sa učenicima bez poteškoća u razvoju, a tako i učenicima u individualiziranom programu. Na upit suca da li su djeca i roditelji djece imali općenito još u nekim slučajevima problema sa predmetom povijest i profesorom Tičićom odgovorila je potvrdno. Na pitanje punomoćnika tuženika da li je unatoč svim eventualnim okolnostima profesora Tičića učenica Lucija Pervan imala mogućnost primjerenog odgovaranja i pokazati svoje znanje na nastavnom predmetu povijesti na način da dobije pozitivnu ocjenu ako ima minimum znanja odgovorila je potvrdno. Zaključno je navela da unatoč utvrđenih nepravilnosti od strane Agencije za odgoj i obrazovanje da se sa učenicom Pervan intenzivno i individualno radilo u smislu svladavanja programa i gradiva, tu je posebice istaknula pripravicu pedagoga koja je svaki predmet individualno radila sa Lucijom Pervan.

12. Svjedok Ksenija Jurišić, profesor latinskog jezika i povijesti, zaposlena u Gornjogradskoj gimnaziji navela je da joj je poznato ime ovdje tužiteljice Lucije Pervan budući je ista bila učenica Gornjogradske gimnazije u Zagrebu gdje je u vrijeme njezinog školovanja u toj školi, a i sada bila zaposlena kao profesor povijesti i latinskog jezika. Tužiteljica Lucija Pervan bila je njezina učenica, to znači da je istoj predavala i to latinski jezik, a pored toga sudjelovala je i kao član povjerenstva prilikom popravnog ispita za navedenu učenicu. Nastavnik učenice Lucije Pervan bio je profesor Josip Tičić time da je na popravnom ispitu bila kao što je ranije rekla članica povjerenstva vezano uz popravak iz predmeta povijesti. Poznato joj je da je učenica Pervan bila dijete sa poteškoćama u razvoju, a to joj je poznato na način da je pedagoginja gimnazije pedagoginja gimnazije Vulić kako nju tako i druge profesore koji su sudjelovali u obrazovanju spomenute učenice obavještavala vezano uz te poteškoće i prilagodbu rada djetetu. Zbog proteka vremena ne može se sa sigurnošću sjetiti iako je navedena činjenica negdje i zapisnički dokumentirana da li je bila članica i prvog popravnog roka, ali je sigurna da je bila članica drugog popravnog roka u kojem je bio prisutan i predstavnik Agencije za odgoj i obrazovanje. Osobe prisutne pored nje na tom drugom ispitnom roku bile su profesor povijesti Tičić koji je bio profesor tužiteljice, pedagoginja škole Vulić, ravnatelj škole Polondak, predstavnik agencije Križak te Brezak iz Agencije za odgoj i obrazovanje koja je bila prisutna kao savjetnik za učenike sa poteškoćama u razvoju kakva je bila tužiteljica. Pojasnila je da je taj drugi ispitni rok izgleda na način da pitanja primarno postavlja profesor povijesti koji predaje djetetu, a kada negdje "zapne" tada ona kao profesor istog predmeta odnosno sustručnjak imam pravo postaviti pitanje. Sjeća se da je djetetu u odgovaranju na pitanja zapinjalo te su djetetu potpitanjima pomagali da dođe do odgovora. Zaključak je bio da dijete nije zadovoljilo za prolaz točnije da se radi o negativnoj ocjeni. Sjeća se da je dobiven jedan odgovor koji bi zadovoljavao. Svi članovi komisije bili su suglasni da dijete nije zadovoljilo znanjem za prolaznu ocjenu međutim gospođa Brezak iz Agencije je na određen način inzistirala iako je i sama bila suglasna da dijete znanjem ne zadovoljava za prolaznu ocjenu da se djetetu da prolazna ocjena. To inzistiranje gospođe Brezak iz agencije nije bilo u pravcu da se djetetu da pozitivna ocjena temeljem pruženog i pokazanog znanja na popravnom ispitu, već da mu se na određen način pomogne prolaznom ocjenom. Pojasnila je da individualni pristup ne znači poseban individualni program za dijete sa poteškoćama u razvoju, već taj individualni pristup znači primjenu različitih pedagoških metoda u odnosu na dijete kako bi svladalo program time da je kriterij

ocjenjivala isti kao i za dijete koje nema poteškoće u razvoju. Navela je da su kao razredno vijeće obaviješteni o potrebi individualiziranog pristupa prema učenici Pervan time da joj osobno nije poznato kako je profesor Tičić postupao u odnosu na tužiteljicu. Nastavničko vijeće o tom individualiziranom pristupu odnosno da se radi o djetetu sa poteškoćama u razvoju može obavijestiti ravnatelj škole, pedagog škole, razrednik. Navela je da je tužiteljici predavala latinski i da joj je pružila individualizirani pristup. U vrijeme školovanja Lucije Pervan nisu postojali obrasci gdje se upisuju podaci o individualiziranom pristupu time da se ne sjeća da li je evidencija vođena kroz imenik time da se niti ne sjeća da li je postojao e-imenik ili imenik. Navela je da sada tako primjerice postoji posebna osoba točnije psiholog koja radi taj obrazac, u vrijeme obrazovanja učenice Pervan škola nije imala psihologa niti je postojao obrazac. Navela je da nikada nije razgovarala sa majkom tužiteljice na način da bi ona došla kod nje na razgovor, sjeli i razgovarali o djetetu, misli da su se srele kroz školsku godinu. Upitala da li ima saznanja da je majka djeteta tražila izuzeće profesora Tičića sa drugog ispitnog roka navela je da o tome nema nikakvih saznanja. Upitana od strane punomoćnika tužitelja da li ima saznanja općenito o pritužbama učenika i roditelja na rad profesora Tičića navela je da je profesor Tičić strog profesor, da ga neka djeca vole koja vole povijest, oni koji ne nauče ne vole ga i to je tako u školi. Na tom drugom ispitnom roku tužiteljica je bila dosta uznemirena, vjerojatno strah, trema. Napomenula je da je dijete postalo naročito uznemireno kada je čulo glas oca koji je bio u hodniku točnije čulo se glasno vikanje oca koji je u jednom momentu čak i ušao u prostoriju gdje se odvijao popravni ispit. Sjeća se i to da je prijetio profesoru Tičiću. Učenici su postavljana klasična pitanja kakva se postavljaju na popravnom ispitu. Zaključno je navela da upravo zbog ranije opisanog postupanja oca pamti ovaj popravni ispit kao jedno neugodno iskustvo. Na upit punomoćnika tužitelja da li joj je poznato da su ostali profesori koji su sudjelovali u obrazovanju tužiteljice imali individualizirani pristup u odnosu na učenicu navela je da joj je poznato navedeno, a kao primjer je navela i svoj način rada gdje je nastojala posebice kod testova prilagoditi pitanja testa i učenicima sa poteškoćama u razvoju. Navela je da je za sve učenike, a kao što je to ranije navela u svojem iskazu bio isti program i ista pitanja, međutim upravo vodeći računa o tome da je u razredu bila i tužiteljica i još neki učenici koji su imali ne takvih, ali manjih poteškoća vezano uz svladavanje gradiva nastojala je prilagoditi test na način da na određen način bude jednostavniji svima za rješavanje. Nakon pada razreda učenica je mogla nastaviti dalje obrazovanje u istoj školi.

13. Svjedok Vladimira Brezak u svojem je iskazu navela da joj nije poznato ime ovdje tužiteljice Lucije Pervan. Upitana od strane suda navela je da je 2016. godine bila zaposlena u Agenciji za odgoj i obrazovanje i to na više poslova ili točnije voditelj odjela za predškolski odgoj i osnovno školstvo i na poslovima više savjetnice za stručne suradnike logopede – djece s poteškoćama. Posebice je napomenula da vezano uz poslove koji su spadali u njezin djelokrug prema zaposlenju u Agenciji posao nije bio vezan samo za područje Grada Zagreba, već i ostalih županija ili točnije velikog dijela Republike Hrvatske. Navela je i to da ja kada bi bila na ispitnim komisijama nije bila član ispitne komisije, nego je samo u ime agencije bila prisutna i njezina je zadaća točnije tog mog prisustva bila kako bih vidjela da li je izvršena prilagodba pitanja djetetu već prema njegovim poteškoćama odnosno zdravstvenim problemima koje to dijete ima. Navela je da je član ispitne komisije savjetnik Agencije koji je odgovoran za predmet čije se znanje provjerava na ispitnoj komisiji. Pitanja na ispitu učeniku postavlja profesor iz određenog predmeta koji dijete polaže, a pored

njega to može biti i iz iste škole profesor iz istog predmeta. Upitana od strane suda vezano za prisustvo osoba kao ispitne komisije navela je da je to profesor predmeta iz kojeg učenik polaže ispit, drugi profesor istog predmeta iz te škole, stručni suradnik škole, da li je to pedagog, psiholog ili slično. Pretpostavlja da je o ispitnoj komisiji Agenciju netko obavijestio time da je prisustvo u ispitnoj komisiji veže i to da uz nju ide i odgovarajući savjetnik iz Agencije iz tog predmeta. Vezano uz samo dobivanje odgovarajuće ocjene, ta odluka je isključivo na ispitnoj komisiji. Navela je da ono što ona može kao osoba prisutna na ispitnoj komisiji uključujući njezinog savjetnika je eventualno staviti primjedbu da neko od postavljenih pitanja učeniku nije bilo prilagođeno njegovim sposobnostima. Individualizacija programa znači prilagodba metode, ali ne i prilagodba sadržaja programa budući je sadržaj odnosno program za sve učenike jednak. Poznato joj je da nadležno resorno Ministarstvo izdaje upute vezano za individualizirane pristupe te škole onda sukladno tome rade svoje programe. Od strane škole poziva se Agencija kako bi sa svojim stručnim timom pomogla školi u prilagodbi metoda te se pri tome uključuju i odgovarajuće poliklinike primjerice Poliklinika SUVAG i slično. U slučaju ako se utvrdi da su postojale u školi određene nepravilnosti vezane uz prilagodbu metoda ukaže se od strane Agencije na te nepravilnosti. Zaključno je navela da ovo što je iznijela ne odnosi se na slučaj ovdje tužiteljice Lucije Pervan budući kao što je uvodno rekla ime te učenice i postupanje škole vezano uz prilagodbu metoda toj učenici nije joj poznato. Upitana od strane punomoćnika tuženika budući je i rekla da je uz nju bila i stručna osoba iz Agencije, u konkretnom slučaju kada joj punomoćnik tuženika predočio da je to bio nadzornik za povijest Timor Križak te kako je ona i isti reagirao u situaciji ako bi utvrdili nepravilnosti prilikom provođenja komisijskog ispita navela je da bi ukazali na uočenu pogrešku koja se mora automatski ispraviti. Navela je da bi to konkretno značilo da se postavljeno pitanje mora prilagoditi utvrđenoj teškoći zdravlja djeteta. Dijete koje ima individualizirani pristup ima isti sadržaj i treba zadovoljiti iste standarde znanja, ali drugim načinom odnosno pristupom. Vezano uz općenito ako bi vidljivo bila prisutna uznemirenost djeteta koje polaže ispit navela je da to nije stvar Agencije za odgoj i obrazovanje, već je stručna služba tamo ukoliko dođe do takvih problema time da se vezano za konkretni slučaj istoga ne sjeća.

14. Iz iskaza saslušanih svjedoka Polondak, Stojanović, Tičić, Vulić, Jurišić i Pervan, zaposlenika, profesora tuženika i majke tužiteljice proizlazi činjenica da je tužiteljica bila učenica gimnazije i dijete sa poteškoćama u razvoju koje je nastavu trebalo provoditi po redovnom nastavnom planu i programu uz primjenu individualiziranih postupaka. Svjedoci, zaposlenici škole u svojim iskazima ovisno o većoj ili manjoj uključenosti u nastavni program i doticaj sa samom tužiteljicom iznose navode, saznanja i mišljenja vezano uz učenicu i provedbu programa i poduzete mjere sukladno Pravilniku o osnovnoškolskom i srednjoškolskom odgoju i obrazovanju učenika s teškoćama u razvoju. Prihvatljivost navoda iskaza istih vezano uz navedeno sud cijeni u kontekstu utvrđenja proizašlih iz materijalnih dokaza, prije svega nalaza o provedenim stručno - pedagoškom nadzoru (ukupno 4, od dana 8.9.2016., 12.9.2016., 14.9.2016. i 26.9.2016.). Sud prihvaća navode svjedoka Pervan o utvrđenim propustima i nepravilnostima što je i bio razlog poništenja ocjene s popravnog ispita te je predloženo (što je i ispoštovano) da na ponovljenom popravnom ispitu prisustvuju djelatnici Agencije, viši savjetnik za povijest i viša savjetnica za djecu s teškoćama u razvoju. Iz nalaza o provedenom stručno-pedagoškom nadzoru Agencije za odgoj i obrazovanje od 14.9.2016. godine pokrenutog na zahtjev majke tužiteljice proizlazi da je popravni ispit održan

29.8.2016. godine u povjerenstvu sastavljenom od Tatjane Stojanović, razrednice tužiteljice te ispitivača Josipa Tičića i Ksenije Jurišić, oboje nastavnika povijesti pri čemu je tužiteljica na tri pitanja ocjenjena ocjenom dovoljan, a na 6 pitanja nije odgovorila za ocjenu dovoljan pa je povjerenstvo zaključilo da tužiteljica nije položila ispit na koji je upućena. Iz nalaza o provedenom stručno - pedagoškom nadzoru Agencije za odgoj i obrazovanje od 26. rujna 2016. pokrenutom na temelju zahtjeva majke tužiteljice proizlazi da je ponovljeni popravni ispit održan 20.9.2016. godine, da je tužiteljica ispitivana uz pomoć slika i povijesnih karata, a uz to je individualizacija provedena i produživanjem ispita na sat vremena. Nadalje razvidno je da je tužiteljici postavljeno 9 pitanja pri čemu je povjerenstvo tužiteljici razjašnjavalo postavljena pitanja, potpitanjima je nastojalo utvrditi znanje tužiteljice i nastojalo pomoći tužiteljici da se sjeti odgovora te da je tužiteljica samo na pitanje o Asircima ocijenjena ocjenom dovoljan te je u skladu sa dobivenim odgovorima povjerenstvo donijelo ocjenu nedovoljan. Također iz istog nalaza proizlazi i ponašanje ispred prostorije u kojoj se održavao ispit, oca tužiteljice. Nakon provedenog nadzora nisu predložene mjere od strane Agencije za odgoj i obrazovanje što ukazuje da je tuženik postupao prema uputama prosvjetne inspekcije te je tužiteljici omogućeno da uz nazočnost predstavnika Agencije za odgoj i obrazovanje te uz individualizirani pristup i produženo trajanje ispitivanja položi ispit iz predmeta povijest.

15. Valja reći da su tek nalazom Agencije od 8.9.2016. godine školi predložene točno određene mjere da je za provedbu istih zadužen ravnatelj te je određen rok za provedbu, prva polovina prvog polugodišta 2016./2017. godine. Prilikom ocjene iskaza saslušanih svjedoka djelatnika škole, sud je vodio računa i o činjenici da se radi o djelatnicima tuženika što nesporno predstavlja razlog subjektivnosti u iznošenju i prikazivanju kako činjenica, posebice u iznošenju mišljenja. U odnosu na navode iskaza svjedoka Željke Pervan, majke tužiteljice sud prihvaća navode iste o nepravilnosti postupanja tuženika u provođenju nastave budući je to utvrđeno spomenutim Nalazima međutim isto tako budući se radi o majci djeteta iskaz iste u dijelovima suprotnim Nalazima sud također smatra subjektivnim. Prilog i potvrda ovakvog uvjerenja suda vezano uz iskaze navedenih svjedoka je i napomena iz Nalaza od 8.9.2016. godine gdje je tako nalazom utvrđeno da postoje različita gledišta u vezi sa sposobnostima i potrebama učenika i željama roditelja.

16. U odnosu na navode iskaza svjedoka Vladimire Brezak sud nije saznao okolnosti važnih za ovdje tužiteljicu budući se svjedok koja je u sporno vrijeme bila zaposlenik u Agenciji za odgoj i obrazovanje nije poznato ime tužiteljice. Iz iskaza iste sud je saznao uopćene činjenice točnije da je prisustvo djelatnika Agencije vezano uz činjenicu da nije izvršena prilagodba pitanja djetetu prema njegovim zdravstvenim problemima. Sama odluka o ocjeni isključivo je na ispitnoj komisiji dok ona i savjetnik iz Agencije mogu staviti primjedbe da neko od postavljenih pitanja učeniku nije bilo prilagođeno njegovim sposobnostima, ukazuje se na uočene pogreške koje se mora automatski ispraviti. Pojasnila je i to da individualizacija programa znači prilagodbu metode, ali ne i sadržaja. Dijete sa individualiziranim pristupom treba zadovoljiti ista stručna znanja, ali drugim načinom odnosno pristupom. Naprijed spomenuti Nalaz od 26.9.2016. godine (list 72, 73 spisa) potvrđuje da je na ponovljenom popravnom ispitu dana 20.9.2016.... "Povjerenstvo je učenici razjašnjavalo postavljena pitanja, potpitanjima nastojalo utvrditi znanje učenice i nastojalo pomoći učenici da se sjeti odgovora, pri ispitivanju korištene su povijesne karte i slike. Ispitivanje je produženo zbog individualizacije metoda rada s

učenicom da bi joj se omogućilo više vremena za odgovaranje u skladu s uputama za individualizaciju. Učenica je samo na pitanje o Asircima ocjenjena ocjenom dovoljan. U skladu sa dobivenim odgovorima povjerenstvo je odnijelo ocjenu: nedovoljan. Učenica je obaviještena o ocjeni povjerenstva." Postupak i ponašanje oca tužiteljice tijekom ispita i eventualno procesuiranje istog na što ukazuje tuženik nije predmet spora. Spomenuti nalaz ukazuje da je tuženik postupio po uputama Agencije te je tužiteljici omogućeno uz nazočnost predstavnika Agencije i individualizirani pristup i produženo trajanje ispita da položi ispit iz povijesti. Sud ne može prihvatiti navode da je nakon pada razreda jedina mogućnost koja je preostala majci tužiteljice bila upis u privatnu srednju školu. Tužiteljica je imala mogućnost nastavka školovanja kod tuženika ponavljanjem prvog razreda, navedeno tim više što su od strane Agencije kao što je ranije rečeno tuženiku jasno određene mjere i rokovi za izvršenje mjera točnije prva polovica prvog polugodišta 2016./2017. godine. Isto tako postojala je mogućnost izbora škole prema preporučenom programu obrazovanja HZZ-a u nekoj od državnih škola. U slučaju ako tuženik ne bi postupio sukladno jasno određenim mjerama isto bi moglo predstavljati osnov njegove odgovornosti. Kako u konkretnom slučaju nisu ostvarene pretpostavke za odgovornost tuženika, to je tužbeni zahtjev kao neosnovan valjalo odbiti te odlučiti kao u izreci ove presude. Kako ne postoji po uvjerenju suda odgovornost tuženika, to sud nije odlučivao o visini tužbenog zahtjeva.

17. Odluka o trošku parničnog postupka temeljena je na odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a. Trošak zastupanja tuženika po punomoćniku odvjetniku određen je sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to temeljem Tbr. 8 toč. 1, Tbr. 9 toč. 1 te Tbr. 42 i 48. Trošak se sastoji od troška sastava odgovora na tužbu 500,00 EUR, ročišta 15.9.2022. 500,00 EUR, ročište 27.2.2023. 500,00 EUR, ročište 23.5.2024. 500,00 EUR, ročište 20.5.2025. 500,00 EUR, ročište 20.10.2025. 100,00 EUR te ročište 23.3.2026. 500,00 EUR ili ukupno 3.100,00 EUR te 25% PDV-a 775,00 EUR ili ukupno 3.875,00 EUR.

U Zagrebu, 17. rujna 2026.

Sudac:
Vesna Horvat

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu u pet primjeraka.

Dna:

1. tužitelju po pun.
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-45eaa**

Kontrolni broj: **0b607-408ec-0d776**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.